

Egy nap az erdőben – élmény és tanulás kéz a kézben

A program időpontja: 2025.06.13.

A program helyszíne: Kiscsőszri erdő, erdei házikó

A program szervezője: Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület – Hunyor Népfőiskola,
Táj-Kapocs az Együttműködő Közösségekért Alapítvány

Résztevők száma: 100fő

Június 13-án a csöglei iskolások egy igazán különleges nap részesei lehettek a „Partnerségben az iskolákkal” projekt keretében. A kiscsőszri erdei házikó és környéke adott otthont annak a rendhagyó természetjáró kirándulásnak és környezetismereti témának, ahol a tanulás, a játék, a hagyomány és a természet szorosan összefonódott.

Reggel háromnegyed nyolckor indult útnak a vidám csapat Csögléről, Ihász László néptáncpedagógus és a csöglei iskola pedagógusainak kíséretében. A helyszínre érkezés után pihentek egy kicsit, majd négy csoportra osztották őket a tanárok. A nap során négy állomáson, forgószínpadszerű beosztásban kalandozhattak a gyerekek az élmények világában. Az egyik megállónál Molnár Zoltán -Zöld Fásli Fanagykövetség Egyesület elnöke- vezette be őket az erdő titkaiba – de ez nem egy szokványos természetismereti óra volt. Inkább egy közös gondolkodás arról, miért fontosak a fák, hogyan élnek, és mi emberek mit tehetünk értük. A kis ház környékén a Luminosa Film Alkotó Egyesület tartott foglalkozást, ahol a gyerekek megtapasztalhatták, milyen szemmel látja a természetet egy filmes – vagy épp egy drón. Madártávlatból figyelhették meg a környezetet és magukat. Közben arról is szó esett, hogyan lehet a természet szépségét, a pillanat hangulatát vagy akár egy-egy emléket megörökíteni képkockákban. A filmezés itt nem csupán technika volt, hanem egyfajta érzékeny figyelem a körülöttünk lévő világ felé. A harmadik állomáson Tóth Csaba kovácsmester, hagyományőrző íjász és középkori lovag várta a gyerekeket. Bemutatta korhű harci viseleteit és fegyvereket, amelyeket ki is próbálhattak a bátrabbak. Miközben mesélt, egy rögtönzött „mini történelemóra” keretében életre keltek a régi idők. A program végén természetesen az íjászat sem maradt el – ezt a részt különösen élvezték a gyerekek, akik lelkesen próbálgatták a célbalövést. Ez a bemutató nemcsak látványos, de igazi élményalapú történelemóra is volt. A negyedik állomás egy különleges utazás volt: a gyerekek lovaskocsra ültek, és velük tartott Verebélyi Viktor is, aki útközben mesélt a víz szerepéről, az élőhelyek érzékeny egyensúlyáról és az ember felelősségéről a természet iránt. A kocsiról figyelték a tájat, és közben olyan kérdések kerültek elő, amelyek jóval túlmutattak a tankönyveken. Viktor – környezetvédelmi technikus, természetvédelmi mérnök és erdőpedagógiai szakember – közérthetően, mégis elmélyülten vezette be őket a természet működésébe. Ezek után még egy kis közös tánc is belefért: Ihász László vezetésével kicsik és nagyok együtt táncoltak, mielőtt megérkezett apaprikás krumpli. Boka Gábor előadása játékos, humorral átszőtt formában idézte meg János vitéz kalandjait. A festett táblaképekkel kísért történet során a közönség nemcsak nézőként, hanem aktív résztvevőként is jelen volt. A jól ismert mese –

óriásokkal, huszárokkal, zsványokkal és persze Iluskával – új színt kapott, miközben a nevetés és a közös játék tette igazán emlékezetessé az élményt.

Végül 14 órakor fáradtan, de mosollyal, új élményekkel, tudással és talán egy kicsit több természet iránti érzékenységgel tértek haza a gyerekek. Ez a nap nemcsak egy kirándulás volt. Ez a nap kapcsolat volt: ember és természet, múlt és jelen, tudás és játék, tanár és diák, iskola és közösség között.

